

Totes les conseqüències de la pèrdua de la presidència en el projecte de Junts

El partit, amb Puigdemont com a líder i Jordi Sànchez com a principal dirigent, debat l'estratègia al Govern i el Parlament després de perdre davant del PSC i ERC

Carles Puigdemont, en el míting final de campanya. | Junts per Catalunya

Els 568.002 vots i 32 escons obtinguts per Junts a les eleccions del 14-F (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215892/tandem-puigdemont-borras-reclua-escons-pressiona-govern-nitidament-independentista>) han deixat sensacions ambivalents entre els dirigents de la formació. Existeix la certesa que el projecte, ja deslligat del PDECat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207952/puigdemont/desconnecta/pdecat/totes/consequencies/ruptura>) i volgudament distanciat de qualsevol herència postconvergent en el discurs, s'ha implantat amb rapidesa des que es va posar en marxa al juliol. Al mateix temps, però, a ningú se li escapa que haver quedat per darrere d'ERC -35.605 vots i només un escó- deixa la presidència de la Generalitat fora de l'abast de Laura Borràs, que s'estrenava com a candidata en aquests comicis. La pèrdua de Palau impacta en el projecte de Puigdemont, estructurat al voltant del seu lideratge carismàtic i també del que exerceix Jordi Sànchez com a secretari general.

Un cop encarrilada la implantació territorial i havent projectat les sigles a través d'unes primàries en dues tandes, ara hi ha damunt la taula una qüestió cabdal: com afrontar la negociació amb ERC per formar Govern (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216048/tancar-amb-cup-despr-collar-junts->

guio-negociador-erc) i dotar d'estabilitat la legislatura. La voluntat de Junts, expressada per Borràs en campanya, és posar en marxa un executiu "nítidament independentista". Això allunya qualsevol pacte que inclogui els comuns -fins i tot els republicans admeten que és l'actor amb més dificultats per sumar-los dins del Govern, tot i no renunciar-hi i apostar per incloure'ls un acord d'estabilitat-, i implica que amb ERC caldria pactar un full de ruta compartit. No només en clau catalana, sinó també al Congrés dels Diputats, on l'independentisme ha evidenciat més les discrepàncies.

A la pregunta de què fer amb el procés -Junts aposta per l'exercici "real" del dret a l'autodeterminació i defensa en paral·lel la reactivació de la declaració de la independència (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215106/junts-es-compromet-activar-defensar-dui-si-independentisme-supera-50>) i el referèndum apadrinat per les institucions europees (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215212/junts-planteja-referendum-acordat-amb-mediacio-europea>) - s'hi suma un altre debat sobre la necessitat d'entrar a l'executiu en funció de quin sigui el projecte que ofereix ERC. No falten veus dins de Junts que preveuen un escenari en el qual els republicans afermen el suport de la CUP i els comuns al Govern, amb suport extern del PSC, a canvi de l'estabilitat de Pedro Sánchez al Congrés dels Diputats. Tot i això, diverses fonts consultades -tant d'ERC com de Junts- assenyalen que el més probable, a hores d'ara, és una reedició del pacte actual però amb bases diferents.

[noticiadiari]2/216098[/noticiadiari]

Entre aquestes bases, com va avançar aquesta setmana **NacióDigital**, s'hi inclou el plantejament de suprimir o fraccionar (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216081/aragones-es-planteja-suprimir-fraccionar-conselleries-politiques-digitals-territori>) les conselleries de Polítiques Digitals i de Territori per incloure al Govern els departaments d'Acció pel Clima i d'Igualtat i Feminismes que ha defensat Aragonès en campanya. "El que està clar és que no es pot seguir com fins ara", ressalten fonts de l'executiu. ERC defensarà tenir la conselleria de Presidència de la Generalitat i el rol de portaveu, que en les dues últimes legislatures han correspost a la formació on militava el president. Qui es perfila com un dels puntals d'aquest nou executiu és Laura Vilagrà (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216078/laura-vilagra-es-perfila-dels-puntals-aragones-al-nou-govern>), número dos dels republicans a les eleccions.

Una de les qüestions que sobrevola la negociació és si Borràs acabaria entrant al Govern -un repartiment igualitari li permetria accedir a la vicepresidència, vinculada des del 2016 a la conselleria d'Economia- o bé si es queda al Parlament. Aquest últim escenari obriria, en paral·lel, una altra pregunta: quin o quina dirigent de Junts es convertiria en el puntal del partit de Puigdemont al Govern, fent de contrapès d'Aragonès, ungit ara amb tota la litúrgia de Palau? El lideratge de Borràs és indiscutible -s'ha convertit en un dels principals actius del partit després d'arrasar en les primàries (<https://www.naciodigital.cat/noticia/212396/junts-entrega-borras>), per bé que arrossega la investigació pel presumpte fraccionament de contractes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206244/borras/es-nega/declarar/al-suprem/presumpte/fraccionament/contractes>), però ha fet curt en l'aspiració de superar ERC i el PSC, vencedor en vots i escons.

Primera derrota de Puigdemont davant d'ERC

El resultat del 14-F també ha deixat una novetat: una llista encapçalada per Puigdemont no s'ha imposat als republicans. L'expresident va imposar-se a Oriol Junqueras el 21-D (<https://www.naciodigital.cat/noticia/145390/triomf-ciudadans-no-enterra-proces-independentisme-salva-majoria-absoluta>) -948.233 vots i 34 escons després d'una remuntada que cap enquesta va predir- i també a les europees del 2019 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180751/puigdemont/torna/erigir-se/lider/independentisme>), quan encara va obtenir més suports -981.357 sufragis-. Aquesta vegada, tot i fer el pas com a número u simbòlic de la candidatura per "ajudar" Borràs a ser la primera presidenta de la Generalitat, ha vist com ERC ha triplicat la diferència obtinguda per Junts el 2017. Un dirigent destacat de la candidatura remarca que, tot i que la diferència no és definitiva, sí que suposa un

"suport gens menyspreable" a la "via àmplia" defensada pels republicans (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215397/rumb-erc-via-amplia-catalunya-front-esquerres-independentistes-al-congres>) .

Puigdemont, des de Waterloo, ha carregat contra l'estratègia del diàleg amb l'Estat -només s'han obtingut "engrunes" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215093/puigdemont-ataca-estrategia-erc-acusa-pactar-engrunes-madrid>) - i ha reclamat desconfiar dels qui consideren que l'1-O (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139653/si/imposa/amb/90/dels/vots/sobre/total/milions/paperet-es/valides>) forma part del passat. El referèndum de fa tres anys i mig continua sent la pedra angular de Junts i té en l'expresident el seu principal defensor. En les properes setmanes haurà d'afrontar el debat del suplicatori (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216119/informe-parlament-europeu-proposa-aixecar-immunitat-puigdemont>) , que el pot acabar desposseint de la immunitat i, per tant, tornar a portar-lo davant la justícia belga -sempre s'hi ha posat a disposició- per afrontar el tercer procés d'extradició. La negativa a retornar Lluís Puig (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207025/justicia/belga/rebutja/extradicio/lluis/puig/espanya>) a Espanya és un element que fa ser optimista la defensa de Puigdemont.

El trio de lideratges de Junts el completa Sánchez, que és l'arquitecte de la formació. Membres destacats del partit li atribueixen preferència per un full de ruta més "possibilista" que l'exhibit per Borràs i Puigdemont en campanya, per bé que fonts oficials insisteixen que no hi ha esclatxos en aquest sentit. Dirigents consultats, això sí, assenyalen que en els últims dies s'han verbalitzat "queixes" en privat per la manera com es va trencar amb el PDECat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215949/desfeta-pdecat-10-actes>) . Els vots dirigits als postconvergens, un total de 77.059 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215893/pdecat-naufrega-primer-intent-solitari-posa-risc-seu-futur>) , no els han servit per entrar al Parlament i, de retruc, poden haver acabat impedit el triomf de Junts davant d'ERC i el PSC. Si Junts es va presentar sense drets electorals és perquè els tenia el PDECat, per bé que ja abans del trencament Sánchez defensava concórrer a les urnes sense drets per no ser "esclaus del passat" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/205743/sanchez/defensa/jxcat/vagi/urnes/sense/drets/electora/s/pdecat?rlc=an>) .

És possible la reconciliació?

El secretari general del partit de Puigdemont va ser un dels militants més actius contra la coalició amb els postconvergens, primer com a màxim dirigent de la Crida i després com a principal líder executiu de Junts. Artur Mas, que aquesta setmana ha reaparegut breument als mitjans després d'haver fet campanya discreta pel PDECat, continua defensant que la coalició era la millor opció i aposta perquè hi hagi una "reconciliació" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216059/mas-aposta-reconciliacio-entre-junts-pdecat>) pensada per recuperar l'hegemonia. Així ho plantejarà a Puigdemont quan els postconvergens decideixin el seu futur en un consell nacional previst per al mes de març. No són pocs els dirigents de Junts provinents de l'etapa vinculada amb Convergència que assumeixen ara com un "error" les formes del trencament. El PDECat observa amb temor que es produeixi una nova fuga al territori.

[noticiadiari]2/216059[/noticiadiari]

Sánchez, en tot cas, és qui té el timó del partit de portes endins. També forma part de l'equip negociador, completat per aquesta alineació: Elsa Artadi i Josep Rius, vicepresidents de Junts, diputats electes, de la màxima confiança de Puigdemont i en les travesses per integrar-se al Govern en cas que hi hagi acord amb ERC; Francesc de Dalmaes, un dels principals suports de Borràs; i Míriam Nogueras, nova portaveu de la formació a Madrid. Se l'ha inclòs en les converses amb ERC i la CUP perquè una de les demandes de Junts és pactar una estratègia conjunta al Congrés dels Diputats. En altres paraules, definir quina ha de ser la relació amb el govern liderat per Pedro Sánchez i com abordar el diàleg amb l'Estat pel referèndum i l'amnistia.

Fora del nucli decisor s'hi situen els actuals consellers de Junts -Meritxell Budó, Damià Calvet, Jordi Puigneró, Ramon Tremosa, Àngels Ponsa i Miquel Sàmper-, a banda dels diputats electes Joan Canadell i Jaume Alonso-Cuevillas, dos dels més votats en les primàries celebrades a la tardor. De tots ells, els únics sense acta parlamentària són Ponsa i Sàmper, aquest últim qüestionat no només per la CUP sinó també per veus de Junts arran de les actuacions dels Mossos en els aldarulls generats durant les protestes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/216134/errors-dels-mossos-aldarulls-irrompen-negociacio-nou-govern>) per l'empresonament del raper lleidatà Pablo Hasél. La direcció li va demanar que no anés a les primàries i li va fer saber que comptava amb ell pel futur executiu. El rol dels Mossos forma part del nucli de la negociació i, com en els últims anys, genera tensió, de manera que la seva plaça no està garantida en un futur Govern.

[noticiadiari]2/215390[/noticiadiari]

Un tuit de Borràs en el qual carregava contra determinades actuacions de la policia catalana, de fet, va ser rebut amb disgust a Interior, la conselleria més incòmoda del Govern i la que tindrà menys aspirants quan s'obri el ball. La resta de carteres seran més cobejades. Canadell no ha amagat mai les ganes d'entrar al Govern -la candidata va avalar-lo en una entrevista a **NacióDigital**(<https://www.naciodigital.cat/noticia/215390/laura-borras-meu-govern-haura-persones-preparades-eficaces-joan-canadell>) -, però el seu protagonisme tot i ser el número tres de la llista no ha estat del tot destacat en campanya. El perfil econòmic de Junts se l'han repartit entre ell i Tremosa, que com a conseller d'Empresa va començar actuant dins del Govern com a contrapès al rol d'Aragonès.

Lledoners i Waterloo, de nou al centre

I els presos? Jordi Turull i Josep Rull s'han multiplicat en campanya, mentre que Quim Forn ha mantingut un perfil més baix. Tots tres -com Sánchez- estan pendents de si el Suprem els torna a revocar el tercer grau i han de tornar al règim penitenciari habitual. Lledoners es convertirà de nou, en les properes setmanes, en un niu de reunions, especialment si Junqueras veu frenat el tercer grau. A ERC s'assumeix que no es prendrà cap decisió sense el beneplàcit del seu màxim dirigent, de la mateixa manera que Puigdemont, des de Waterloo, monitoritzarà totes les converses.

Unes converses en què, a diferència de totes les negociacions dels últims anys, Junts no disposa d'una posició de preeminència. És per això que ha cedit la iniciativa a Aragonès i espera quin rumb emprèn ERC en les negociacions. La pèrdua de la joia corona impacta en el futur del projecte i condiona quins seran els propers moviments.

[eleccionscat2021]CA09[/eleccionscat2021]

[plantillaeleccions]